

การทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์
ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย
Two-syllable English-Thai transliterated words in advertisements
for products of a Japanese Company in Thailand

จอมขวัญ สุทธินนท์ (Jomkwan Sudhinont) *

Received: August 16, 2021

Revised: November 11, 2021

Accepted: December 4, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยฉบับนี้ มุ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์การทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย ซึ่งมีคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่รวบรวมระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2563 จำนวน 153 คำ เป็นประชากร และคัดเลือกคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสองพยางค์ จำนวน 82 คำ เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์พบว่า มีคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษสองพยางค์ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษพบมากที่สุด จำนวน 47 คำ คิดเป็นร้อยละ 57.31 (2) คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษพบรองลงมา จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 34.16 และ (3) คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์

โดยใช้รูปเขียนแปรสองรูปเขียนพบน้อยที่สุด จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.53

คำสำคัญ: การทับศัพท์ ข้อความโฆษณา บริษัทญี่ปุ่น
แห่งหนึ่ง

Abstract

This research article aims to present results of an analysis of two-syllable English-Thai transliterated words in advertisements for products of a Japanese company in Thailand issued between 01 October 2019 and 30 September 2020 in which a total of 153 transliterated words are found. From the population, 82 words of two-syllable transliterated words are selected as samples. The analysis based on English-Thai transliteration rules reveals three groups of words as follows. (1) Forty-seven (47) words were found to be transliterated correctly according to English-Thai transliteration rules and were most frequently found at 57.31 percent. (2) Twenty-eight (28) words were found to be transliterated incorrectly or not in accordance with English-Thai transliteration rules which were found at 34.16 percent. (3) Seven (7) words were found to be transliterated in two different forms which were found at 8.53 percent.

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนา
มนุษย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
Lecturer, Department of Society, Culture, and Human
Development, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla
University, Hat Yai Campus

Keywords: Transliteration, Advertisement, Japanese company

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทับศัพท์ เป็นวิธีหนึ่งในการยืมคำจากภาษาต่างประเทศโดยการใช้อักษรในภาษาผู้ยืมแทนหน่วยเสียงของคำในภาษาผู้ให้ เพื่อในสังคมของภาษาผู้ยืมจะได้มีคำเรียกสิ่งของหรือความคิดใหม่ที่ไม่เคยมีในสังคม ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและการติดต่อสื่อสารกับนานาชาติ จึงไม่อาจปฏิเสธการใช้คำยืมต่างภาษาได้ (ภูเก็ท วาจนนท์, 2555) หรือสิ่งของและความคิดนั้นอาจเคยมีในสังคมแล้วแต่ต้องการใช้คำทับศัพท์ ด้วยผู้พูดภาษาผู้รับรู้สึกว่ภาษาผู้ให้เป็นภาษาที่แสดงศักดิ์ศรีและฐานะทางสังคมสูงกว่าภาษาผู้รับ ตามเหตุผลด้านจิตวิทยา ทั้งเป็นการแสดงว่าผู้ใช้คำภาษาอื่นมีภูมิรู้ภาษานั้นเป็นอย่างดี (อนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2553ก) และหลายโอกาสการใช้คำทับศัพท์ยังสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาหรือขอบเขตในการสื่อสารมากกว่าการใช้คำไทย (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554)

การทับศัพท์ในสังคมไทยในอดีต ก่อนข้างมีความขัดแย้งระหว่างผู้ใช้ภาษาด้วยกันที่บ้างก็ใช้วิธีการถ่ายทอดหน่วยเสียงนั้นตามแนวเทียบของตนเอง (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554) กระทั่งสำนักนายกรัฐมนตรี (2532, กันยายน 14) ออกประกาศหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการถ่ายทอดเสียงร่วมกับการถ่ายทอดตัวอักษร กล่าวคือ มีการใช้ตัวอักษรไทยแทนหน่วยเสียงที่มีในภาษาอังกฤษและมีในภาษาไทย และมีการใช้ตัวอักษรไทยแทนหน่วยเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยแต่มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับภาษาไทย เช่น การใช้ตัวอักษร ช แทนทั้งหน่วยเสียง /ch/ และหน่วยเสียง /sh/ ในส่วนประกอบพยัญชนะต้นของคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และมีการใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับอักษรแทนหน่วยเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ออกเสียงตามการออกเสียงในระบบเสียงภาษาไทย เช่น เสียงพยัญชนะสะกดตัวที่หนึ่งในภาษาอังกฤษ เช่น หน่วยเสียง /r/ ในคำว่า การ์ด (card)

คำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวนมากปรากฏในภาษาโฆษณาซึ่งเป็นภาษาเฉพาะกิจอันเป็นทำเนียบภาษาหนึ่งที่ยืมใช้คำยืมทับศัพท์ภาษา

อังกฤษตั้งแต่อดีต กระทั่งปัจจุบันการใช้คำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษยังคงเป็นลักษณะสำคัญในภาษาโฆษณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโฆษณาเสื้อผ้า ซึ่งเป็นแฟชั่น (fashion) ที่สะท้อนถึงรูปแบบการดำเนินชีวิต ทัศนคติ และความต้องการใช้สอย อันเชื่อมโยงอยู่กับยี่ห้อสินค้า และรูปแบบของสินค้า (ศิวรี อริญนารถ และพัชรา อุทิศวรรณกุล, 2560)

บริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยโฆษณาสินค้าประเภทเสื้อผ้าผ่านจดหมายข่าวที่อยู่ในรูปแบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ คือ ผู้สมัครรับข่าวสารสามารถเข้าถึงข้อความโฆษณาสินค้าได้ตลอดเวลา โดยที่ข้อมูลไม่ถูกเปลี่ยนแปลง หรือถูกทำให้หายไป จึงถือเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่สามารถส่งต่อถึงมวลชนได้ ผู้สร้างสรรค์ข้อความโฆษณา จึงควรให้ความสำคัญในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน โดยยึดหลักการเขียนตามหลักราชบัณฑิตยสถาน นอกจากเพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทยแก่ผู้รับสารโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา ทั้งยังเป็นไปเพื่อความเป็นมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารในงานวิชาการอีกด้วย (อรวี บุนนาค, 2561)

ข้อความโฆษณาของบริษัทญี่ปุ่นดังกล่าวปรากฏใช้คำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวนมาก กล่าวคือ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2562 - 30 กันยายน พ.ศ. 2563 ปรากฏใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 153 คำ ซึ่งมีความถี่ที่พบทั้งหมด 1,742 ครั้ง คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวนมากเหล่านี้จึงแสดงถึงความเป็นสากลของสินค้าและบริษัทผู้จำหน่ายดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์มีมากถึง 82 คำ ซึ่งมีความถี่ที่พบถึง 1,054 ครั้ง สอดคล้องกับคำจำนวนมากในภาษาไทยดังที่ปรากฏในพจนานุกรมคำใหม่ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 1-3 ที่ปรากฏคำกริยา คำนาม คำวิเศษณ์ คำที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา และคำที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำวิเศษณ์ ที่เป็นคำสองพยางค์มากที่สุด (เหมย หาน และชัลมาณ ดาราฉาย, 2564) แสดงให้เห็นว่าทั้งการรับคำยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยและการสร้างคำใหม่ใช้ในภาษาไทยมักเป็นคำสองพยางค์ ซึ่งเหมาะแก่การสื่อสารเนื่องจากคำเหล่านี้ไม่สั้นและไม่ยาวจนเกินไป จึงสื่อสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญของการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษ คำสองพยางค์ ภาษาโฆษณา และข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทแห่งหนึ่งในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงสนใจการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทแห่งหนึ่งในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทั้งประเด็นหน่วยทางภาษาระดับต่าง ๆ การแปรของภาษา และหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อกำหนดขอบเขตข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างชัดเจน ดังนี้

1. คำ-หน่วยคำ

หน่วยคำ (morpheme) เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของภาษาที่มีความหมาย เช่น คำว่า ชานา เป็นคำ 1 คำ ที่ประกอบด้วยหน่วยคำ 2 หน่วยคำ คือ ชาว- ซึ่งเป็นหน่วยคำไม่มีอิสระ และ นา ซึ่งเป็นหน่วยคำอิสระ (อนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2553ค) จึงเป็นคำ 1 คำ ที่มีหน่วยคำ 2 หน่วย และมีพยางค์ 2 พยางค์ ในภาษาอังกฤษซึ่งมีวิวัตติปัจจัย คำ 1 คำ ก็มีหลายหน่วยคำได้เช่นกัน เช่น คำว่า thermometer ที่ประกอบด้วยหน่วยคำ 2 หน่วยคำ คือ therm ซึ่งแปลว่าร้อน และ meter ซึ่งแปลว่า เครื่องวัด มี o ซึ่งเป็น infix แทรกกลางเป็น ตัวเชื่อม (stem formative) ระหว่างรากศัพท์ให้รวมเป็นคำ จึงเป็นคำ 1 คำ ที่มีหน่วยคำ 2 หน่วย และมีพยางค์ 4 พยางค์ จึงอาจเกิดความสับสนระหว่างพยางค์กับคำได้ (อุดม วโรตม์ลิขิตดี, 2563)

แม้ภาษาอังกฤษมีการเติมหน่วยคำเติมท้ายเพื่อแสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ แต่เมื่อไทยยืมภาษาอังกฤษมาใช้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตามไวยากรณ์ (อนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2553ข)

2. การพิจารณาเสียงเพื่อช่วยในการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษ

ด้วยระบบเสียงในภาษาระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน หลักเกณฑ์การทับศัพท์จึง

ไม่ได้กำหนดขึ้นเพียงเพื่อให้ผู้ใช้ภาษาได้ใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน แต่ยังเอื้อต่อการอ่านหรือออกเสียงแบบไทย (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554) ด้วยความคล้ายกันทางสัทศาสตร์ของเสียงบางเสียงจึงจำเป็นต้องมีหลักการเปรียบเทียบ (อุดม วโรตม์ลิขิตดี, 2561) โดยอาศัยหลักการบางประการต่อไปนี้

2.1 การเทียบคู่และการหลักกล้อ (the principle of contrast and complementation) ที่อธิบายว่า เสียง p จะปรากฏในพยางค์ที่ไม่มีเสียงเน้นหนักหรือเมื่อตามเสียง s แต่เสียง ph จะปรากฏในพยัญชนะต้นของพยางค์ที่มีเสียงหนักแต่ไม่มีหน่วยเสียง s นำหน้าหน่วยเสียง p กับ ph จึงเป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียง /p/

2.2 ความคล้ายกันทางสัทศาสตร์ (the principle of phonetic similarity) ที่อธิบายว่า การตัดสินใจว่าเสียง p และ ph เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงเดียวกันหรือไม่ ต้องพิจารณาความคล้ายทางสัทศาสตร์ ซึ่งปรากฏในสิ่งแวดล้อมที่หาคู่เทียบได้

2.3 การแตกต่างกันโดยอิสระ (the principle of free variations) ที่อธิบายว่า การพิจารณาว่าเสียงย่อย p และ ph เป็นหน่วยเสียงเดียวกัน นอกจากต้องมีความคล้ายทางสัทศาสตร์แล้ว เกิดในตำแหน่งที่หาคู่เทียบได้แล้ว ความหมายต้องไม่แตกต่างกันด้วย

3. การแปรของภาษา

“การแปรของภาษา (language variation) หมายถึง การที่รูปในภาษาตั้งแต่สองรูปขึ้นไปอาจใช้แทนกันได้โดยไม่ทำให้ความหมายแก่นเปลี่ยน” (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2555ข) ซึ่งการแปรของภาษาสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคม ไม่ใช่เวลา การแปรกับการเปลี่ยนแปลงของภาษาสัมพันธ์กันในแง่ที่การแปรนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเสมอ เช่น การที่เสียงสระ ใ จะเปลี่ยนเป็นเสียง ใ อย่างปัจจุบัน ครั้งหนึ่งเคยเป็นเสียง อะ+อิ หรือ อะ+อี แปรกันก่อน กระทั่งการเปลี่ยนแปลงเสร็จสิ้นเป็นเสียง ใ อย่างปัจจุบัน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2555ก) ดังนั้นการใช้รูปเขียนแปรคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษจึงเป็นการแปรของภาษาลักษณะหนึ่ง

4. หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ราชบัณฑิตยสภาพิจารณาเสียงในภาษาเป็นสิ่งสำคัญด้วยประการหนึ่งในการทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังปรากฏเป็นเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่าให้ทับ

ศัพท์สระตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ พร้อมกำหนดตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษไว้ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2532, กันยายน 14)

อย่างไรก็ตาม เพื่อความเป็นมาตรฐาน การลดปัญหาจากความเห็นไม่ตรงกันของผู้ทับศัพท์ และลดปัญหาการทับศัพท์จากหลักเกณฑ์การทับศัพท์ที่มีอยู่เดิม สำนักนายกรัฐมนตรี (2532, กันยายน 14) จึงปรับปรุงหลักเกณฑ์ให้เหมาะแก่การปฏิบัติ และมีมติให้ยกเลิกประกาศวิธีทับศัพท์ ฉบับเมื่อ พ.ศ. 2485 และประกาศให้ใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ปรับปรุงใหม่ ฉบับปี พ.ศ. 2532 แทน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สระ ให้ใช้อักษรไทยตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ตามตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษ ซึ่งเข้าถึงได้จากที่อยู่เว็บไซต์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภาที่ shorturl.asia/c9UD2

2. พยัญชนะ ให้ใช้อักษรไทยตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ตามตารางเทียบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ ซึ่งเข้าถึงได้จากที่อยู่เว็บไซต์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภาเดียวกันกับหลักเกณฑ์การทับศัพท์สระในภาษาอังกฤษในข้อที่ 1.

3. เครื่องหมายทัณฑฆาต

3.1 กำกับพยัญชนะตัวสะกดที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย เช่น horn = ฮอร์น

3.2 กำกับพยัญชนะตัวสะกดกรณีปรากฏหลายตัว เช่น Barents = แบเร็นตส์

3.3 กำกับพยัญชนะตัวสะกดกรณีไม่ออกเสียงตัวสะกดตัวแรก แล้วยังมีพยัญชนะสะกดที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทยตามหลังมาอีก ให้ตัดพยัญชนะสะกดตัวแรกออก และกำกับเครื่องหมายทัณฑฆาตที่พยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น world = เวิลด์

4. ไม่ได้คู่

4.1 กำกับคำกรณีประสงคิให้เห็นแตกต่างจากคำไทย เช่น log = ล็อก

4.2 กำกับคำกรณีช่วยให้ผู้อ่านแยกพยางค์ได้ถูกต้อง เช่น Okhotsk = โอคอตสก์

5. เครื่องหมายวรรณยุกต์ ให้ใช้กำกับเพียงคำที่เสียงซ้ำกับคำไทย เช่น coke = โค้ก

6. พยัญชนะซ้อน ให้ตัดพยัญชนะซ้อนที่เป็นตัวสะกดในคำนามสามัญออกตัวหนึ่ง เช่น football =

ฟุตบอล ให้คงพยัญชนะซ้อนที่เป็นตัวสะกดในคำนามวิสามัญไว้โดยใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับพยัญชนะซ้อนที่เป็นตัวสะกดตัวหลัง เช่น cell = เซลล์ และให้ตัวพยัญชนะซ้อนกลางคำตัวแรกเป็นพยัญชนะตัวสะกดของพยางค์หน้าและพยัญชนะซ้อนกลางคำตัวหลังเป็นตัวพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง เช่น pattern = แพตเทิร์น

7. คำที่พยัญชนะตัวสะกดของพยางค์หน้าเป็นตัวพยัญชนะต้นของพยางค์หลังด้วย หากพยางค์หน้าออกเสียงสระอะให้ใช้ไม้หันอากาศและซ้อนพยัญชนะตัวสะกดอีกตัวหนึ่งเพื่อเป็นตัวพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป หากพยางค์หน้าไม่ได้ออกเสียงสระอะให้ใช้อักษรไทยตามการออกเสียงพยัญชนะตามรายละเอียดในข้อ 2. โดยไม่ต้องใช้พยัญชนะซ้อนกลางคำ และหากเป็นคำที่เกิดจากการเติมปัจจัยให้ซ้อนพยัญชนะกลางคำทั้ง -er เช่น sweater = เสวตเตอร์, -ing เช่น booking = บุกกิง, -y เช่น Snoopy = สนูปี้

8. คำประสมที่มีเครื่องหมายยัติภังค์ ให้เขียนติดต่อกันไปโดยไม่ต้องใส่เครื่องหมายยัติภังค์ เช่น cross-stitch = ครอสสติช

9. คำประสมที่เขียนแยกกัน ให้เขียนติดต่อกันไปโดยไม่ต้องแยกกัน เช่น night club = ไนท์คลับ

10. คำคุณศัพท์ที่มาจากคำนาม

10.1 หากมีความหมายเหมือนคำนาม เช่น hyperbolic curve = ส่วนโค้งไฮเพอร์โบลา

10.2 ให้ใช้รูปคำนาม หากมีความหมาย “เกี่ยวข้องกับ” หรือ “เกี่ยวเนื่องจาก” ให้กำกับด้วย เชิงแบบ อย่าง ทาง ชนิด ระบบ ขึ้นกับความหมาย เช่น atomic absorption = การดูดกลืนโดยอะตอม

10.3 หากความหมายกำกวม หรือ คลาดเคลื่อนให้ใช้รูปคุณศัพท์ เช่น sulphuric acid = กรดซัลฟิวริก

11. คำคุณศัพท์ที่มาจากชื่อบุคคล ให้ใช้ตามชื่อบุคคลนั้น โดยให้กำกับด้วยคำประกอบ ของ แบบ ระบบ ขึ้นกับความหมาย เช่น Euclidean geometry = เรขาคณิตระบบยูคลิด ยกเว้นกรณีชื่อเฉพาะที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปแต่ละวงการโดยไม่ต้องใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ขึ้นต้นให้ทับศัพท์รูปคุณศัพท์ เช่น abelian group = กลุ่มอาบีเลียน

12. คำคุณศัพท์เกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ ให้ใช้รูปคำนามที่เป็นชื่อประเทศ เช่น Swedish people = คนสวีเดน

13. การวางตำแหน่งคำคุณศัพท์

13.1 หากเป็นคำคุณศัพท์ที่ใช้ประกอบคำนามในภาษาไทยหรือคำยืมที่ใช้กระทั่งถือเป็นคำไทยแล้ว ให้วางคุณศัพท์ไว้หลังคำนาม เช่น cosmic ray = รังสีคอสมิก

13.2 หากทั้งคำคุณศัพท์และคำนามเป็นคำยืมที่ยังไม่ถือเป็นคำไทย หับศัพท์ตามเดิม เช่น Arctic Circle = อาร์กติกเซอร์เคิล

13.3 หากต้องการเน้นว่าคำนามนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมาย และคำคุณศัพท์ที่ประกอบเป็นชนิดหนึ่งของคำนามนั้น อาจทับศัพท์โดยใช้คำประกอบ เช่น แบบ ชนิด ระบบ ฯลฯ โดยแทรกไว้ระหว่างคำนามกับคำคุณศัพท์ เช่น normal matrix = เมตริกซ์แบบนอร์แมล

14. คำย่อ ให้เขียนชื่อตัวอักษรนั้น ๆ ลงเป็นภาษาไทย เช่น A = เอ และให้เขียนโดยไม่ต้องใส่จุดและไม่เว้นวรรค เช่น BBC = บีบีซี

15. คำศัพท์ที่ผูกขึ้นจากตัวย่อซึ่งอ่านได้เสมือนคำคำหนึ่ง มีได้ออกเสียงเรียงตัวอักษร ให้เขียนตามเสียงที่ออกและไม่ต้องใส่จุด เช่น USIS = ยูซิส

16. ตัวย่อชื่อบุคคล ให้เขียนโดยใส่จุดและเว้นวรรคระหว่างชื่อกับนามสกุล เช่น D.N. Smith = ดี.เอ็น. สมิท

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยเป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มของข้อมูลเชิงปริมาณและค่าเฉลี่ย มีกระบวนการในการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (สำนักนายกรัชมุนตรี, 2532, กันยายน 14)

2. รวบรวมคำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยจากจดหมายข่าวที่อยู่ในรูปแบบจดหมาย

อิเล็กทรอนิกส์ [email] ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2562 – 30 กันยายน พ.ศ. 2563

3. เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากศูนย์จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับหลักการเบลมงต์ (Belmont) ลงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2564

4. สร้างเครื่องมือตารางวิเคราะห์และตารางบันทึกคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย

5. วิเคราะห์การทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย ตามแนวคิดตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (สำนักนายกรัชมุนตรี, 2532, กันยายน 14)

6. นำเสนอผลการศึกษารูปแบบตารางแสดงสัญลักษณ์แทนลักษณะการทับศัพท์และข้อมูลเชิงปริมาณพร้อมค่าเฉลี่ยของลักษณะการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย แล้วอภิปรายผลรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ถึงลักษณะการทับศัพท์คำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษสองพยางค์ดังกล่าว

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย พบคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษสองพยางค์ทั้งที่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และที่ใช้รูปเขียนแปรสองรูปเขียน โดยใช้สัญลักษณ์แทนลักษณะการทับศัพท์ และแสดงข้อมูลเชิงปริมาณพร้อมค่าเฉลี่ยของลักษณะการทับศัพท์ ดังตารางที่ 1 ซึ่งมีคำอธิบายสัญลักษณ์แทนลักษณะการทับศัพท์กำกับใต้ตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 การทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย

สัญลักษณ์	จำนวนคำ	ร้อยละ
แทนลักษณะการทับศัพท์		
1. คำยืมที่ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์		
1.1	19	23.17
1.2	2	2.44
1.3	1	1.22
1.4	5	6.09
1.5.1	15	18.29
1.5.2	1	1.22
1.6	3	3.66
1.7	1	1.22
รวม	47	57.31
2. คำยืมที่ทับศัพท์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์		
2.1.1	1	1.22
2.1.2	4	4.88
2.1.3	2	2.44
2.2.1	3	3.66
2.2.2	1	1.22
2.3	3	3.66
2.4	2	2.44
2.5	7	8.54
2.6	2	2.44
2.7.1	1	1.22
2.7.2	1	1.22
2.8	1	1.22
รวม	28	34.16
3. คำยืมที่ทับศัพท์โดยใช้รูปเขียนแปรสองรูปเขียน		
3.1.1	5	6.09
3.1.2	2	2.44
รวม	7	8.53
รวม	82	100

คำอธิบายสัญลักษณ์แทนลักษณะการทับศัพท์ในตาราง 1 มีรายละเอียดดังนี้

1. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษพบมากที่สุดจำนวน 47 คำ ซึ่ง คิดเป็นร้อยละ 57.31 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 สะกดตรงตามตารางเทียบพยัญชนะต้นและตัวสะกด

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดตรงตามตารางเทียบพยัญชนะต้นและตัวสะกดพบจำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 23.17 ได้แก่ ดีเทล (detail) เดนิม (denim) ไนลอน (nylon) บอสตัน (Boston) โบอา (boa) โปโล (polo) พลาสติก (plastic) โมเดล (model) ยูโรป (Europe) ยูวี (UV) เรยอน (rayon) ลินิน (linen) วินเทจ (vintage) วิสคอส (viscose) สลอฟ (Slav) สเวต (sweat) อาเซียน (Asian) ไอคอน (icon) และไอเทม (item)

1.2 สะกดพยัญชนะซ้อนที่อยู่กลางศัพท์ โดยถือว่าพยัญชนะซ้อนตัวแรกเป็นตัวสะกดของพยางค์หน้า และพยัญชนะซ้อนตัวหลังเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดตรงตามหลักการสะกดพยัญชนะซ้อนที่อยู่กลางศัพท์ พบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.44 ได้แก่ จ็อกเกอร์ (jogger) และบอลลูน (balloon)

1.3 สะกดสระของพยางค์หน้าเป็นเสียงสระอื่นที่ไม่ใช่สระอะ โดยไม่ต้องซ้อนพยัญชนะ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดสระของพยางค์หน้าเป็นเสียงสระอื่นที่ไม่ใช่สระอะ ไม่ต้องซ้อนพยัญชนะ ตรงตามหลัก พบจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ กราฟิก (graphic)

1.4 ใช้กันมานานจนถือเป็นคำไทยและปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้กันมานานจนถือเป็นคำไทยและปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พบจำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.09 ได้แก่ การ์ตูน (cartoon) ญี่ปุ่น (Japan) เทคนิก (technic) อังกฤษ (English) และไฮเทค (high-tech)

1.5 ใช้เครื่องหมายทัศนธาตุ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้เครื่องหมายทัศนธาตุตรงตามหลัก มี 2 กรณี ได้แก่

1.5.1 กำกับพยัญชนะตัวที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย พบ 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.29 ได้แก่ เซอร์ปา (Sherpa) ซัมเมอร์ (summer) ซีรีส์ (series) ดิสนีย์ (Disney) ดีไซน์ (design) พาร์กา (parka) ฟินแลนด์ (Finland) โมเดิร์น (modern) เลเซอร์ (laser) เลเยอร์ (layer) สตอร์ (store) สไตล์ (style) สปอร์ต (sport) ออนไลน์ (online) และอินเทรนด์ (in trend)

1.5.2 กำกับพยัญชนะซ้อนตัวทำยกรณ์คำนั้นเป็นศัพท์ทางวิชาการหรือคำนามวิสามัญ พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ ทวิลล์ (twill)

1.6 ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับกรณีคำนั้นมีเสียงซ้ำกับคำไทยกระทั่งทำให้เกิดความสับสนคำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ตรงตามหลัก พบ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.66 ได้แก่ ชิโน (chino) แฟชั่น (fashion) และอีซี (EZY)

1.7 สะกดพยัญชนะซ้อนที่อยู่กลางศัพท์ โดยถือว่า พยัญชนะซ้อนตัวแรกเป็นตัวสะกดของพยางค์หน้า และพยัญชนะซ้อนตัวหลังเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป และใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับกรณีคำนั้นมีเสียงซ้ำกับคำไทยกระทั่งทำให้เกิดความสับสน

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดพยัญชนะซ้อนที่อยู่กลางศัพท์และใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับตรงตามหลัก พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ ชิฟฟอน (chiffon)

2. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ไม่ตรงตามตามแนวคิดตามหลักเกณฑ์ การทับ ศัพท์ ภาษาอังกฤษพบรองลงมา จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 34.16 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบพยัญชนะต้นตัวสะกด และตัวการันต์

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดไม่ตรงตามตารางเทียบพยัญชนะต้น ตัวสะกด และตัวการันต์ มี 3 กรณี ได้แก่

2.1.1 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบพยัญชนะต้น พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ เปเปอร์ (paper ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ เพเปอร์ หรือ เพเพอร์)

2.1.2 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบตัวสะกด พบ 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 4.88 ได้แก่ คอมพลีท (complete ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ คอมพลีต) ซัพพอร์ต (support ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ ซัพพอร์ต) แอ็คทีฟ (active ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ แอ็กทีฟ) และฮีทเทค (HEATTECH ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ ฮีตเทค)

2.1.3 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบตัวการันต์ พบ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.44 ได้แก่ วูล์ไลค์ (wool-like ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ วูล์ไลก์) และ เอาท์ดอร์ (outdoor ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ เอาต์ดอร์)

2.2 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบตัวสะกด และใช้ตัวการันต์ผิดพลาด

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดไม่ตรงตามตารางเทียบตัวสะกดและใช้ตัวการันต์ผิดพลาด มี 2 กรณี ได้แก่

2.2.1 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบตัวสะกดและไม่ใช้ตัวการันต์ทั้งที่ควรใช้ พบ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.66 ได้แก่ คอมแพค (compact ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ คอมแพกต์) เพอร์เฟค (perfect ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ เพอร์เฟกต์) และสม็อค (smock ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ สม็อกก์)

2.2.2 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบตัวสะกดและใช้ตัวการันต์ทั้งที่ไม่ควรใช้ พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ เซลเวจ (selvage ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ เซลเวจ)

2.3 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบสระคำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดไม่ตรงตามตารางเทียบสระ พบ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.66 ได้แก่ ดรายเอ็กซ์ (DRY-EX ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ ไดรเอ็กซ์) ปิก (pique ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ ปิกู) และฮาวาย (Hawaii ที่ตรงหลักเกณฑ์ คือ ฮาไว)

2.4 สะกดสระของพยางค์หน้าเป็นเสียงสระอื่นที่ไม่ใช่สระอะ โดยซ้อนพยัญชนะ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดสระของพยางค์หน้าเป็นเสียงสระอื่นที่ไม่ใช่สระอะ โดยซ้อนพยัญชนะ ไม่ตรงตามหลัก พบ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.44 ได้แก่ แคชวล (casual ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ แคชวล) และโปปปลิน (poplin ที่ตรงตามหลักเกณฑ์ คือ ปอปปลิน)

2.5 ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องกับทั้งที่คำนั้น ไม่มีเสียงซ้ำกับคำไทยกระทั่งทำให้เกิดความสับสน

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องกับทั้งที่คำนั้นไม่มีเสียงซ้ำกับคำไทยกระทั่งทำให้เกิดความสับสน พบ 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.54 ได้แก่ ซีซั่น (season ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ ซีซั่น) ดราก้อน (dragon ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ ดรากอน) พรีเมียม (premium ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ พรีเมียม) มินนี่ (Minnie ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ มินนี่) เลกกิง (legging ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ เลกกิง) สต็อก (stock ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ สต็อก) และเอ็กซ์ตรา (extra ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ เอ็กซ์ตรา)

2.6 ไม่ใช้เครื่องหมายทศนิยมทศตที่ควรใช้ และใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องกับทั้งที่คำนั้นไม่มีเสียงซ้ำกับคำไทยกระทั่งทำให้เกิดความสับสน

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยไม่ใช้เครื่องหมายทศนิยมทศตและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องกระทั่งทำให้เกิดความสับสน พบ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.44 ได้แก่ เจอร์ซี่ (jersey ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ เจอร์ซี่) และมิกกี้ (Mickey ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ มิกกี้)

2.7 ใช้ไม้ไต่คู่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้ไม้ไต่คู่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ มี 2 กรณี ได้แก่

2.7.1 ที่ใช้ไม้ไต่คู่ทั้งที่ควรใช้ พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ คอตตอน (cotton ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ คอตตอน)

2.7.2 ที่ใช้ไม้ไต่คู่ทั้งที่ไม่ควรใช้ พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ เซนทรัล (central ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ เซนทรัล)

2.8 สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบสระ และใช้ไม้ไต่คู่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยสะกดไม่ตรงตามตารางเทียบสระ และใช้ไม้ไต่คู่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ พบ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.22 ได้แก่ แจ็กเก็ต (jacket ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ แจ็กเก็ต)

3. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้รูปเขียนแปรสองรูปเขียน

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้รูปเขียนแปรสองรูปเขียนพบน้อยที่สุด จำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.60 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ที่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษหนึ่งรูปคำ และไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษหนึ่งรูปเขียน มี 2 กรณี พบ 5 คำ ได้แก่

3.1.1 ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทูนิก (tunic) ฟังก์ชัน (function) แพลนเนล (flannel) รีแลกซ์ (relax) และอัลตรา (ultra)

3.1.2 ที่ใช้ไม้ไต่คู่ทั้งที่ไม่ควรใช้ ได้แก่ ทูนิก (tunic) ฟังก์ชัน (function) แพลนเนล (flannel) รีแลกซ์ (relax) และอัลตรา (ultra)

3.2 ที่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งสองรูปเขียน พบ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.44 ได้แก่ คลาสสิก/คลาสสิค (classic ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ คลาสสิก) และอัปเดต/อัปเดต (update ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ อัปเดต)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทแห่งหนึ่งในประเทศไทย จำแนกการอภิปรายผลตามผลการวิจัย 3 ประการ ได้แก่ 1. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ 2. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้รูปเขียนแปรสองรูปเขียน ดังนี้

1. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand (รุ่งรัตน์ ทองสกุล, 2562) ด้วยเหตุผลเดียวกัน คือ นิตยสาร Vogue Thailand มุ่งนำเสนอแฟชั่นระดับนานาชาติ และบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยก็เป็นที่รู้จักระดับนานาชาติ

ที่มุ่งจำหน่ายสินค้าประเภทเสื้อผ้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแฟชั่น การใช้คำทับศัพท์จึงช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว

แม้คำยืมภาษาอังกฤษในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษพบมากที่สุด แต่ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ปรากฏใช้คำยืมภาษาอังกฤษที่ยืมจากภาษาฝรั่งเศสอีกทอดหนึ่งจำนวนหนึ่งบางคำภาษาอังกฤษยืมมา โดยเปลี่ยนแปลงเสียงให้สอดคล้องกับระบบเสียงภาษาอังกฤษ และบางคำภาษาอังกฤษยืมมาโดยทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ซึ่งผู้สร้างสรรคข้อความโฆษณาสินค้าใช้คำทับศัพท์ตามเสียงภาษาอังกฤษ

การศึกษาการทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยจึงไม่เพียงทำให้รู้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษในภาษาไทยอันทำให้มีรูปแบบเขียนแปรหรือรูปแบบการใช้ภาษามากขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้เข้าใจเรื่องการสัมผัสภาษา (language contact) อันเกิดจากการที่ผู้รู้สองภาษาหรือมากกว่าสองภาษาใช้ภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษไปมา และทำให้ภาษาเหล่านั้นเกิดมีอิทธิพลต่อกัน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2555ก) ว่าในแวดวงเสื้อผ้า ซึ่งเป็นแฟชั่นนั้น มักมีการสัมผัสภาษาจากผู้รู้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ซึ่งประเทศฝรั่งเศสเป็นต้นกำเนิดแห่งแฟชั่น (Anisa JK, 2561) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำว่า chino โฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยใช้คำว่า ชิโน ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (หากทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์ภาษาฝรั่งเศส ใช้ ชิโน) หมายถึง ผ้าฝ้ายเนื้อหยาบ หรือเสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อหยาบ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2541)

คำว่า chiffon โฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยใช้คำว่า ชิ ฟ ฟอน ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (หากทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์ภาษาฝรั่งเศส ใช้ ชิฟง) หมายถึง สิ่งทอบาง เช่น ผ้าแพร ผ้าไนลอนหรือใยสังเคราะห์อื่น ๆ (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2541)

คำว่า nylon โฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยใช้คำว่า ไนลอน ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (หากทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์

ภาษาฝรั่งเศส ใช้ นีลน) หมายถึง พลาสติกชนิดหนึ่งที่ใช้ทำไหม ด้าย เสื้อผ้า (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2541)

นอกจากนี้ ผู้สร้างสรรคข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยใช้คำทับศัพท์ตามเสียงภาษาฝรั่งเศสดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำว่า piqua โฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยใช้คำว่า ปิกเก ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส (หากทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์ภาษาอังกฤษ ใช้ ปิกู) หมายถึง สิ่งทอที่เป็นลายหนู (วิทย์ เทียงบูรณธรรม, 2541)

การสัมผัสระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษกับภาษาฝรั่งเศสดังกล่าวเกิดคู่กับการสัมผัสวัฒนธรรม (cultural contact) เสมอ เมื่อยืมคำก็ย่อมต้องยืมมโนทัศน์มาใช้ด้วย แม้การรับเอาวัฒนธรรมต่างประเทศจะไม่ขัดเท่ากับการรับเอาคำยืม เพราะถูกบังคับไว้ด้วยการใช้คำศัพท์บัญญัติหรือการแปลศัพท์อย่างไรก็ตาม คำเหล่านั้นก็สร้างขึ้นเพื่อใช้แทนมโนทัศน์ที่ยืมมาซึ่งเป็นผลจากการสัมผัสภาษานั้นเอง (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2555ก)

2. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยทับศัพท์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ รองลงมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน “การใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับทั้งที่คำนั้นไม่มีเสียงซ้ำกับคำไทยกระทั่งทำให้เกิดความสับสน” ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์คำทับศัพท์ที่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand (รุ่งรัตน์ ทองสกุล, 2562) ด้วยเหตุผลเดียวกัน คือ ต้องไม่พิจารณาการทับศัพท์จากหลักเกณฑ์การทับศัพท์เท่านั้น แต่ต้องตรวจสอบการสะกดในพจนานุกรมด้วย หากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นใช้กันมานานจนถือเป็นคำไทย และปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแล้ว เช่น พยางค์ “ซัน” ไม่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ในคำว่า “ฟังก์ซัน” แต่พยางค์ “ซัน” ปรากฏรูปวรรณยุกต์ในคำว่า “แพซัน”

นอกจากนี้ ผู้วิจัย พบข้อสังเกตประการหนึ่งในหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ ความขัดแย้งระหว่างตารางเทียบพยัญชนะภาษาอังกฤษกับตัวอย่าง

คำที่ปรากฏในหลักเกณฑ์การทับศัพท์ กรณีพยัญชนะภาษาอังกฤษ p ที่เมื่อเป็นพยัญชนะต้นให้ใช้ พ และเมื่อเป็นตัวสะกด ให้ใช้ ป ยกเว้นกลุ่มพยัญชนะบางกลุ่มที่ไทยนิยมใช้เสียง ป ให้ใช้ ป ดังนี้ super-, -pa, -pean, -per, -pia, -pic, -ping, -pion, po, -pus และ -py (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2532, ก้นยายน 14) ซึ่งแย้งกับตัวอย่างคำว่า hyperbolic curve ซึ่งทับศัพท์ที่เป็น ส่วนโค้งไฮเพอร์โบลา แทนที่จะเป็นไปตามชื่อยกเว้น ซึ่งควรจะทับศัพท์เป็นส่วนโค้งไฮเพอร์โบลา

ข้อขัดแย้งดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลการวิเคราะห์ข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย พบคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดไม่ตรงตามตารางเทียบพยัญชนะต้น โดยสามารถทับศัพท์ได้ 2 รูปเขียน ได้แก่ เปเปอร์ (paper) ซึ่งทับศัพท์ตรงตามหลักเกณฑ์เป็น เพเปอร์ หรือ เพเพอร์ ซึ่งตามหลักวิทยาศาสตร์ถือว่าการแตกต่างกันโดยอิสระ (the principle of free variations) กล่าวคือ เสียง ป กับ พ เป็นเสียงย่อยที่มีลักษณะทางสัทศาสตร์ต่างกัน แต่ยังคงมีความคล้ายกันทางสัทศาสตร์อยู่บ้าง และเกิดในตำแหน่งที่เทียบคู่กันได้ แต่ไม่ทำให้ความหมายของคำต่างกัน ให้ถือว่าเสียงย่อยเหล่านั้นเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน (อุดม วโรตม์ลิขิตดี, 2561)

3. คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ที่ทับศัพท์โดยใช้รูปคำสองรูปคำ

คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยทับศัพท์โดยใช้รูปคำสองรูปคำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการแปรรูปเขียนคำทับศัพท์หมวดคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาต่างสาขาวิชา (อรวี บุญนา, 2561) ที่ว่าการแปรของรูปคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถเกิดขึ้นได้ในหน่วยต่าง ๆ ของโครงสร้างพยางค์ เช่น ไม้ไต่คู้ ของคำว่า รีแลกซ์/รีแล็กซ์

การทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์บางคำต่างกัน แม้บางรูปคำอาจสะกดไม่ตรงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่ผู้รับสารยังสามารถเข้าใจความหมายของคำนั้นได้ เนื่องจากรูปเขียนแปรของคำบางคำดังกล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปเขียนแปรระหว่างการใช้วรรณยุกต์กับการไม่ใช้วรรณยุกต์เป็นรูปเขียนแปรที่สัมพันธ์กับเสียงที่คนไทยออกเสียง ได้แก่ ฟังก์ชัน/ฟังก์ชั่น และอัลตรา/อัลตรา ซึ่งไม่ได้เป็นอุปสรรคในการ

สื่อสารด้านความหมาย แต่อาจมีผลด้านความน่าเชื่อถือขององค์การผู้เป็นเจ้าของยี่ห้อสินค้าได้ เช่นเดียวกับการใช้รูปเขียนแปรระหว่างการใช้ตัวสะกดที่ตรงตามหลักเกณฑ์กับการใช้ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ ได้แก่ คลาสสิก/คลาสสิค (ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ คลาสสิก) ทูนิค/ทูนิก (ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ ทูนิก) และอ็อปเตด/อ็อปเตท (ที่ตรงตามหลักเกณฑ์คือ อ็อปเตด)

ส่วนการใช้รูปเขียนแปรของคำระหว่างการใช้สระเสียงสั้นกับสระเสียงยาว ได้แก่ แพลนเนล/แพลนแนล และรีแลกซ์/รีแล็กซ์ เกิดจากการแปรอิสระ (free variation) ไม่ใช่เพราะเป็นคนละหน่วยเสียง เนื่องจากไม่ได้ทำให้ความหมายของคำยืมทับศัพท์ภาษาอังกฤษเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวเทียบเสียงสระประสมในภาษาไทยที่ว่าเสียงสระเสียงสั้นกับยาว ไม่ได้ทำให้ความหมายต่างกัน (กาญจนา นาคสกุล, 2554)

ข้อเสนอแนะ

ด้วยธรรมชาติของการสัมผัสภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทย ซึ่งเป็นแฟชั่นเสื้อผ้าไม่ได้เกิดขึ้นเพียงระหว่างภาษาสองภาษาคือภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ แต่ภาษาอังกฤษยังได้รับอิทธิพลจากการสัมผัสภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นประเทศแห่งแฟชั่นก่อนที่ภาษาไทยจะรับมาใช้ จึงควรศึกษาคำยืมทั้งที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส จะได้ผลการวิเคราะห์การทับศัพท์ที่ลุ่มลึกขึ้น

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์การทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษสองพยางค์ในข้อความโฆษณาสินค้าของบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่งในประเทศไทยของบทความวิจัยฉบับนี้ แสดงให้เห็นรูปเขียนแปรของการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งอาจเกิดจากการไม่คำนึงถึงการถอดเสียงและตัวอักษรทั้งสระและพยัญชนะตามหลักการทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ความบกพร่องทางการใช้ภาษา หรือความเห็นไม่ตรงกันระหว่างผู้สร้างสรรค์ข้อความโฆษณา

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล. (2554). *ระบบเสียงภาษาไทย. ใน ภาษานา นาคสกุล และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1: ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำ และการเขียนสะกดคำ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2554). *ปัญหาการใช้ภาษาไทย.* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภูเก็ท วาจนนท์. (2555). *ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการทับศัพท์. เวชบันทึกศิริราช, 5(2), 82-94.*
- รุ่งรัตน์ ทองสกุล. (2562). *คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในนิตยสาร Vogue Thailand. ศิลปศาสตร์ปริทัศน์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 14(1), 54-66.*
- วิทย์ เทียงบูรณธรรม. (2541). *พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย (SE-ED'S MODERN ENGLISH-THAI DICTIONARY (COMPLETE & UPDATED) DESK REFERENCE EDITION.* กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศิวรี อรัญนารถ และพัชชา อุทิศวรรณกุล. (2560). *เมื่อแฟชั่นคือชีวิต. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 37(2), 217-231.*
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2532, กันยายน 14). *ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 106 ตอนที่ 153.*
- เหมย หาน และชลมาณ ดาราฉาย. (2564). *โครงสร้างและประเภทของพยางค์ของคำในพจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(1), 54-70.*
- อนันต์ เหล่าเลิศวรกุล. (2553ก). *การยืมภาษา. ใน วิทยาลัย ช่างขวัญยืน และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2: คำ การสร้างคำ และการยืมคำ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2553ข). *คำยืมภาษาอังกฤษ. ใน วิทยาลัย ช่างขวัญยืน และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2: คำ การสร้างคำ และการยืมคำ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2553ค). *หน่วยคำ. ใน วิทยาลัย ช่างขวัญยืน และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2: คำ การสร้างคำ และการยืมคำ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2555ก). *การเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในบริบทสังคมและวัฒนธรรม. ใน ประคองนิมมานเหมินท์ และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4: วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2555ข). *ภาษาไทยกับสังคม. ใน ประคองนิมมานเหมินท์ และคณะ (บ.ก.), บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4: วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- อรวิ บุนนาค. (2561). *การแปรรูปเขียนคำทับศัพท์หมวดคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาต่างสาขาวิชา. วารสารสหศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 18(1), 221-265.*
- อุดม วโรตม์สิขิตติ์. (2561). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Arisa JK. (2561). *เหตุผลที่ควรเรียน 'แฟชั่นดีไซน์' ในฝรั่งเศส ประเทศต้นกำเนิดและเมืองหลวงแห่งแฟชั่น.* Retrieved from <https://www.scholarship.in.th/why-study-fashion-design-in-france/>.